

Kraj mírný, zapadlý i divoký

PUTOVÁNÍ PO ORLICKÝCH HORÁCH VEDE AŽ DO POLSKA

Mají nálepku rodinných hor, přívětivých hlavně pro nenáročné výletníky. Rodiče s dětmi se tu jistě budou cítit dobře, zklamání však nebudou ani ostřílení turisté, cyklisté na horských kolech či milovníci památek. Orlické hory mají co nabídnout.

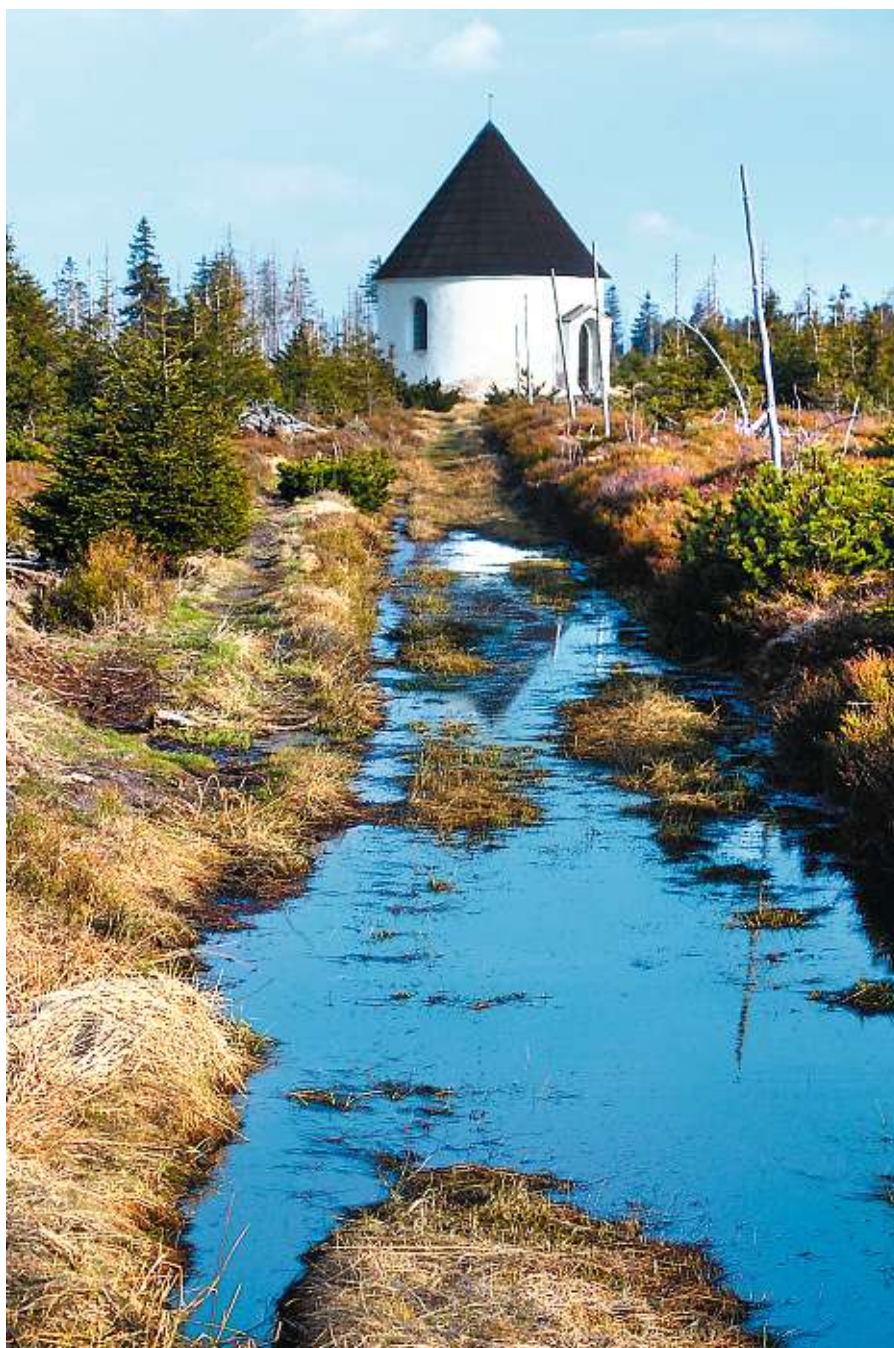
Žádné drama, spíše táhlé, dlouhé horizonty a povlnné svahy – Orlické hory jsou typicky českým pohořím. Hlavní hřeben leží celý v tuzemsku, hranici tu tvoří horní tok Divoké Orlice, která je tak z české perspektivy „za kopcem“. Paralelně s Orlickými horami se na polském území táhne hřbet zvaný Góry Bystrzyckie. Naše pohoří je větší, vyšší a turisticky mnohem frekventovanější než jeho polský protějšek.

Při pohledu z polabské roviny směrem k východu se Orlické hory jeví jako kompaktní, leč poněkud placatá vyvýšenina. Pokud se tu chcete vydat na hřebenovou túru, pěšky či na kole, nejvíc potu vás bude stát právě výstup na hřeben, pak už je to pohoda. Klasická hřebenovka začíná v sedle u Šerlichu (980 m), které je dostupné autem, a pokračuje k jihovýchodu přes Velkou Deštnou (1115 m), Kunštátskou kapli (1035 m) a Anenský vrch (991 m) ke tvrzi Hanička. Samostatnou skupinu pak tvoří oblast Suchého vrchu (995 m) v nejjižnější části pohoří.

Hřebenová turistická cesta má opravdu jen nepatrné převýšení. Nejvyšší vrchol Orlických hor, Velká Deštná, je dokonce tak plochý, že nebýt malé rozhledny, možná bychom byli na rozpacích, kde se vlastně ten opravdu nejvyšší bod přesně nalézá. Hřebenovka je bohatá na výhledy, ale občas z nich asi budete mít smíšené pocity. O skutečnost, že je z mnoha míst těžké vidět do dálek, se totiž v nedávné minulosti „zasloužily“ průmyslové imise, které zlikvidovaly značnou část orlickohorských lesů. I tady se ovšem krajina vzpamatovává a mrtvé lesy snad budou za pár desítek let definitivně minulostí.

Kudy spěchá voda

Za dramatictější krajinou musíte v Orlických horách sestoupit do nižších poloh a vydat se podél zdejších potoků a říček. Hlavním tokem je tu Divoká Orlice. Její horní tok vytváří krásné, hluboké údolí, kterým v délce více než dvacet kilometrů probíhá státní hranice. Tohle je jedna z nejzapadlejších krajin v Česku, dodnes špatně přístupná buď přes vysoké sedlo Šerlich, nebo oklikou z jihu před Bartošovic. Po nádherných horských loukách jsou rozházeny malé osady i jednotlivá stavení, přírodní rezervace ochraňuje vzácné

Barokní kaple Navštívení Panny Marie stojí na hlavním hřebeni Orlických hor ve výšce 1035 m. Sloužila jako místo k bohoslužbám dřevařských dělníků. Rašeliniště U Kunštátské kaple bylo roku 1973 vyhlášeno chráněným územím.

FOTO: WWW.TISICOVKY.CZ